

SỐ 739

PHẬT THUYẾT MẠN PHÁP KINH

Hán dịch: Đời Tây Tấn, Sa-môn Pháp Cự.

Phật bảo A-nan:

–Có người theo Phật đời sau được phú quý, có người theo Phật đời sau bị suy kém, không lợi ích.

A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn! Vì sao cả hai hạng người cùng theo Phật mà bị suy và được lợi khác nhau?

Phật bảo:

–Có người theo Phật luôn cầu minh sư nên được sáng suốt và theo vị ấy thọ giới pháp, diệt trừ các vọng tưởng, tương ứng với kinh, tinh tấn phụng hành, không làm mất giáo pháp đã thọ và cũng không sai phạm dù là một mảy trần. Người ấy không phạm giới cấm, thường được chư Thiên, thiện thần ủng hộ, được nhiều điều may mắn, tài lợi gấp trăm lần, được mọi người kính mến, sau này sẽ được thành Phật, hưởng chi là giàu có. Hạng người này theo Phật chính là đệ tử của Phật.

Lại có người theo Phật nhưng không gặp minh sư, cũng không có kinh tượng, lại không lễ kính, không hiểu, không biết mà cãi lại người dạy giới pháp, không có lòng tin. Sau khi thọ giới lại cố tình phạm các giới cấm, tâm ý mờ mịt, do dự không chịu đọc kinh, hành đạo, làm phước, khi tin khi không, không nhớ ngày trai giới để đốt hương, thắp đèn lễ lạy. Lại sân giận, quát la, mắng chửi, ra vào nguyên rửa, mở miệng ra là không hợp ý với nghĩa, luôn luôn ganh ghét hại người, giết vật. Thấy kinh tượng không có tâm lễ kính. Nếu có kinh tượng thì treo trên vách hoặc quăng nơi giường chiếu, hoặc bỏ trong rương hòm chứa mùng mền, quần áo, hoặc đưa cho vợ con tay như bản cầm chơi, hoặc để trong phòng đầy khói, không khi nào dòm ngó tới, cũng không đốt hương thắp đèn, hương đến lễ lạy. Thật không khác gì với kinh sách thế tục. Thần thiện xa lìa người ấy, quỷ ác gặp được chỗ sơ hở liền đi theo, do đó mà bị suy, bệnh. Đến khi gặp phải bệnh hoạn thì lại do dự, sợ hãi nói rằng: “Trước đây ta theo Phật, vì sao lại bệnh hoạn thế này?” Vì không tự tin nên kêu mời thầy thuốc, thầy bói đến để giải trừ, trấn áp nhưng đều vô ích. Lại cúng tế thần tà nhưng bệnh càng ngày càng nặng. Yêu mị, quỷ ác đứng chực bên ngoài đến khi nào người đó chết chứ không chịu lìa khỏi cửa. Tài sản bị tiêu hao, gia đình nối tiếp nhau bị bệnh tật, nằm liệt nơi giường chiếu. Khi qua đời bị đọa vào địa ngục, bị đánh đập trừng phạt trải qua vô số năm tháng. Vì không chuyên nhất, ý chí lưỡng lự không dứt khoát, không tin pháp Phật, cho nên người ấy bị tội tai ương, suy hao như vậy.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người trong thế gian không biết Phật pháp, cho rằng theo Phật bị tai ương, suy hại. Người ấy đâu biết rằng việc mình làm là điều bất chính, trái phạm với giới, kinh Phật, tâm luôn làm điều ác, tạo đủ các hình thái nên tự thân phải chịu lấy quả báo khổ chứ chẳng ai đem đến.

Nghe Đức Phật giảng nói như vậy, A-nan đầu mặt đánh đất lễ sát hoan hỷ phụng hành.

